

[Statsministeren.]

den danske Valuta faldt under et Venstre-ministerium. Genrejsningen faldt under en socialdemokratisk Regering, hvoraf fulgte, at den maatte tage, om jeg saa maa sige, Smærterne af den store Arbejdsløshed, som i en Periode maatte blive Følgen af den pludselige Omvurdering af Værdierne, som Kronestigningen medførte.

Ja, det ærede Medlem talte om en hel Del, som det desværre ikke er muligt at komme nærmere ind paa, om Arbejdsløsheds-understøttelse, og hvorvidt der skulde betales, og hvem der skulde betale, og sligt. Ja, der er jo visse konkrete Ting, som det er tilstrækkeligt at nævne i denne Sammenhæng, nemlig det, at de, som korsrer sig over den Rigdom og Velstand, der er hos Arbejderne og deres Organisationer, har gjort, hvad de kunde, for at denne Rigdom ikke skulde blive alt for overvældende. I 1921 erkendte man, at Arbejdsgiverne burde betale Bidrag til den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp, men Ministeriet Madsen-Mygdal ophævede i 1927 Arbejdsgivernes Bidrag til den ekstraordinære Hjælp.

Og Kontingentet, som man for mange Aar siden sørgede for at have paa en for Arbejdernes Indtægt passende Størrelse, har jo maattet stige og stige ustandseligt, takket være den Virksomhed, man fra Venstres Side har udøvet mod Arbejderne. I Aaret 1913—14 var Kontingentet til Arbejdsløsheds-kasserne fra Arbejderne godt og vel 1½ Mill. Kr. I 1920—21 var det vokset til 9 Mill. Kr. og i 1925—26 til næsten 11½ Mill. Kr., og i de tre sidste Aar bevæger det sig omkring 20 Mill. Kr. Det forekommer mig unægteligt, at naar der er Tale om at tage Byrder paa sig, kan ingen forekaste Arbejderne, at de har lusket sig fra deres Forpligtelser. Hvad Arbejderne i den Henseende har præsteret, er et Eksempel, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal passende kunde holde frem, naar han er ude at holde Møde med Landboerne.

Baade det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har talt om, at de ikke ved, hvad det er for Foranstaltninger, man har iværksat for at faa nye Markeder. Og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil oven i Købet vide, hvilke nye Markeder det er, vi har faaet. Det forekommer mig at være et

stærkt Krav, at man saadan ligefrem skulde kunne opgive et eller flere bestemte Markeder, som man i Løbet af et Aars Tid havde vundet for dansk Produktion. Jeg har gentagende sagt, at vi har faaet iværksat de Foranstaltninger, der efter vor Mening kan benyttes til at oparbejde nye Markeder for dansk Produktion, medens foregaaende Venstreministerier modsatte sig eller nægtede at medvirke til, at disse Foranstaltninger blev iværksat. Hvis man for 10 Aar siden havde iværksat Foranstaltninger, havde man maaske nu haft de nye Markeder under sin Plov. Hvis man ikke fra 1926—27 til 1929 havde nøjedes med haanlig at le, ligesom man gjorde det nu for et Øjeblik siden, naar vi kom og stillede Forslag om at undersøge udenlandske Markeder, saa er det muligt, at vi havde været et Stykke videre.

Men man har altsaa maattet vente med Gennemførelsen af disse Foranstaltninger, indtil den nuværende Regering kom og man med stort Besvær — og med Forringelse — fik gennemført en Lovordning om disse Forhold; nu er der altsaa Arbejder i Gang ude i Verden og paa forskellig Maade ogsaa indenfor Industrien for at udnytte de Chancer, som ogsaa Industrien mener der foreligger for visse Produktioner paa forskellige Omraader.

Og naar Industrien for ikke saa længe siden har anmodet om paa ny at faa 10 Mill. Kr. stillet til Raadighed til Eksportkredit, maa det formentlig være et Tegn paa, at Industrien har Muligheder for en forøget Eksport og ønsker at udnytte disse ved Hjælp af den Understøttelse, som Staten i den Henseende kan yde. Jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer kender de Love, der er vedtaget her i de sidste Par Aar, og ved, paa hvilken Maade man baade overfor Haandværk, Industri og Fiskeri har søgt at tilrettelægge en Ordning, der muliggør det Opbygningsarbejde, som man tidligere har forsømt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte nogle Ønsker om, at der blev skaffet Balance i Eksport- og Omsætningsforholdene overfor de Forenede Stater, og mente, at det kunde jeg ordne, naar jeg nu derovre fra vilde følge Begivenhederne herhjemme. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at saa klippefast er min Tro paa Amerika ikke, at jeg kan give mig til at